

LEKTION 8

A) Astralvärlden

Luciferkraftens återverkan

I lekt.4 sid.4 talade vi om att Lucifer ej når ut över första planet, men återspeglings med försvagande verkan ger sig tillkänna högre upp. Astralvärlden är således influerad av det onda, men Lucifers makt är slut i dess direkta verkan. Det utmärkande, principen för varje plan är inte detsamma som en däri inströmmande kraft. Det utmärkande för första planet är materia-
ens utformning, som genomgår alla plan i egenskap av princip (se § 7) och når starkaste effekten på lägsta underavdelningen av varje 7-tal. Lucifer är inte den utmärkande egenskapen för planet, endast en tillfälligt ingripande kraft, och som sådan skall han inte följa med i serien som kraft utan endast som effekten av den kraft han utövar på lägsta planet.

Luciferkraften och den tunga materien tjänar samma ändamål, nämligen att utgöra universums balans, är likväl icke adekvata begrepp, idet materien ifråga är en princip för planet till skillnad från luciferkraften. Dock är även denna sistnämnda utgången från höga maktens önskan, idet den utgör en nödvändig förutsättning för nyss nämnda balans.

Astralvärlden är relativt mörk genom dess karaktär av känslösvärld, passionerna och de driftsbetonade känslorna dominerar de lägre sfärerna*. Samma egenskaper som utmärkte jordelivet lever kvar hos den själ som kommer dit, och den med stora fel belastade lider alla de kval hans nya belägenhet förorsakar genom den ångest som uppstår till följd av saknaden av en fys.kropp att tillfredsställa begären med. Sådana själar kan i sin låga böjelse sänka sig under första planets nivå, där vi återfinner det som i vårt språk kallas helvetet. Därifrån kan han låna för tillfälligt bruk svaga fys.kroppar på jorden, vars eterkropp vikit undan under rusets eller annan därmed jämförbar inverkan. Detta är vad som kallas besatthet hos det stackars offret för en sådan utlåning.

Utvecklingsmöjligheter.

Känslornas styrka och värde i astralvärlden beror på vilket plan och vilken sfär inom planet själen når upp till. Utvecklingen går inte i ordning från första sfären vidare till högsta för att därpå börja från början av nästa plan. Indelningen i plan med dess sfärer är baserad på vibrationernas svängningstal, och dessa står i sådant inbördes förhållande att det uppstår en lättare tillgänglig passage mellan låt oss säga tredje sfären i ett plan och tredje sfären i nästa. Svängningstalen står där i harmonisk samklang med varandra bildande inbördes samstämdhet.

Från den luciferiska kraften är den befriad, som lämnat det jordiska och är mogen att direkt övergå till högre sfärer av astralvärlden, dock får vi inte föreställa oss att alla fel och brister därmed försvunnit. Allt det som människan under vistelsen på det lägsta jordeplanet belastats med i form av dålig karma medföres som minne, och reflexen därav får hon känna som börda. Bitterhet, avundsjuka och alla jordiska fel kan även här spörjas, ehuru Lucifer som verkande kraft är eliminerad. Det är reflexer som erfares.

Den undervisning som här bedrivs består i att den nykomne läres utnyttja de uttrycksmedel som står till hans förfogande, så helt olika de i fys.världen råddande, och dessa skall inläras så som barnet på jorden lär sig använda alla jordiska uttrycksmedel, som det vid födelsen ej behärskar.

Situationen för den i andliga ting okunnige.

Om människan under jordelivet aldrig i sitt medvetande upptagit föreställningen om livet efter döden, är denna själs första tid i astralvärlden förvirrande. Ingenting är som förr, och han har svårt finna sig tillrätta. Han

* Planens och världarnas 7 underavd.kallas sfärer,sfärernas 7 underavd.kallas grader.

har kanske aldrig trott på en fortsättning, i varje fall inte på en omedelbar sådan, han vägrar lyssna på dem som vill förklara, och trögheten i att lära hämmar möjligheten att förstå. Den kunskap han förvärvat på första planet i sin fys. kropp behåller han. Ingen höjer sig enbart genom att gå genom dödens port, man blir inte ängel därför att man lagt av den fysiska kroppen.

Han är dock inte övergiven. Hjälpande krafter kommer honom till mötes, och om han villigt följer deras anvisningar, finner han snart medel att gå vidare.

Situationen för den medelmåttigt utvecklade.

Den som till andevärlden medför minnet av en god levnad i ärlighet och människokärlek med eller utan regelbundna kyrkobesök och bibelstudier - även den icke troende kan i sitt innersta vara en sann gudsmänniska - når en högre sfär i astralvärlden, men kvarstår tills vidare på första planet, eftersom uppnåendet av högre plan kräver förståelse för de lagar som gäller i den värld där han vistas, och sådan kunskap icke inhämtats under jordelivet. Han når till det som på spiritualisternas språk kallas sommarlandet, och han tror sig ha kommit till himmelen, ty ingen ser sin underlägsna belägenhet, förrän egen strävan att nå vidare gripit själen.

Överallt möter han vänliga och kärleksfulla väsen villiga att ta hand om honom. Han kan deltaga i gudstjänster i samma kyrka som han tillhörde på jorden. Här är allt glädje för den som vill njuta vila från jordiska förhållanden, men kunskap om andevärldarna meddelas endast i begränsad omfattning, ty det själen under jordelivet aldrig sysselsatte sig med, möter han inte heller här. Han får återvända till jorden och kanske skall han då möta den kunskap, som för honom till högre plan.

Denna själ kan ha haft en hög ställning på jorden inom kyrkan, men hans andliga utveckling har varit begränsad till kyrkans dogmer och förordningar. De studier han bedrivit har icke avsatt nog starka spår i hans sinne för att han skall lyckas frigöra sig från dess band. Han blir då kvar i de lägre andliga sfärerna, tills han stärks därhän att våga trotsa lagarna i den religiösa sammanslutning han tillhör. Allt beror på vederbörandes egen vilja att nå högre, men frigörelsen måste ske på jorden i ny inkarnation, förvandlingen till en fri inställning i det andliga tänkandet kan inte äga rum i andevärlden, därtill fordras en fysisk kropp. Det är under jordelivet grunden skall läggas till de framsteg som sker i de andliga världarna.

Situationen för den mera avancerade samt för barnet.

Den högre utvecklade, fullvuxna människan samt barnet når vid övergången direkt upp till de högre sfärerna av astralvärlden. Den förstnämnda kan efter förberedande arbete snabbt övergå till mentalvärlden. Barnet blir väl omhändertaget, får fortsätta att växa, allt under det kärleksfulla väsen undervisar och leder det, tills denna själ är mogen fortsätta vidare eller stiga ner i ny inkarnation.

Högt utvecklade yogier och andra i andligt hänseende högtstående människor går vid övergången direkt till mentalvärlden utan att uppehålla sig i astralvärlden.

Den mänskliga själens erfarenheter i astralvärlden.

När den avlidne inträtt i astralvärlden erfar han att en ny dimension uppnåtts. I vilken mån han kan begagnas av de nya möjligheter hans situation erbjuder beror på hur långt han nått i utveckling. Den indelning i tid och rum han varit van vid, verkan inte längre. Han känner sig förflyttad till ett annat tillstånd. De honom omgivande föremålen har samma stabilitet, men deras varaktighet i rummet är inte densamma. De förflyktigas, när kraften som uppehåller dem har upphört att verka. Att den tunga materiens värld, som han lämnat ägde bestånd på ett annat sätt beror på att de dem uppehållande krafterna emanerar från världar, vars vilja det är att denna materia skall bibehållas i och för balansens upprätthållande i universum.

Beträffande hur livet utformar sig för själarna gäller regeln att alla tänkbara former för liv erbjudes dem. De får tillfredsställa sina intressen. Gumman som tillbringat hela sitt liv i sin kära gamla stuga vill stanna kvar där, hon får det. Den byggs upp omkring henne genom kraften i hennes kärlek, av det ma-

terial astralvärlden består av, någon skillnad från den jordiska ser hon inte. Inga bekymmer för föda, värme och kläder, kyrkan är densamma som i hennes hembygd. - Professorn fortsätter bläddra i samma böcker som han är van att bläddra i och lyssnar kanske inte till röster, som manar honom att söka själens näring på annat håll.

I astralvärlden meddelas principiellt inte undervisning i andevetenskap, men genom stark förbindelse med någon den avlidne älskat varmt på jordeplanet, och av vilken han är älskad tillbaka, kan han få impulser, som leder till ökade kunskaper förande vidare mot högre plan. Härför fordras emellertid att vederbörande under jordelivet varit fri i sitt tänkande, obunden av religiösa sammanslutningars krav på lydnad. Genom arbete och genom att rätt balansera denna nyvunna kunskap med uppnådd andlighet i form av kärlek, andakt och bön, kan han vinna en högre position. Han kan också med det han lärt påverka dem som är mottagliga, så att även de kan höja sig. Det plan de härigenom uppnår berättigar dem till en bestämd fördel vid ny inkarnation så till vida att de kan välja goda miljöförhållanden i det kommande livet, varigenom möjligheterna stegras till nya framsteg i det nya livet på jordeplanet.

Intervaller mellan inkarnationerna.

Många undrar hur lång tid som förflyter mellan inkarnationerna. Stora olikheter föreligger här. På samma sätt som en människa kan bli 100 år eller döden möter vid födelsen, så kan själen stanna många hundra år i andevärldarna eller återvända mycket snart. Dessutom måste man betänka att tiden icke uppfattas av de avlidna efter jordiska mått, därför är uppgifter om antal år värdelösa, men kan för den på jorden kvarvarande vara av intresse. Regeln gäller att den som har mycket att sona snart söker sig tillbaka, men också andra orsaker kan vara drivfjäder för att påskynda ett återvändande. Många fördröjande faktorer spelar in, såsom svårigheten att finna lämpliga föräldrar, de krävda levnadsförhållandena, deras vistelseort, som det gäller att sammanträffa med för utplånandet av dålig karma.

Drömlivets likhet med den avlidnes tillvaro.

Jordemänniskans drömliv, som äger rum i astralvärlden, har vissa likheter med den avlidnes tillvaro, dock med den stora skillnaden att den sistnämnda äger klart medvetande. Hans astrala hjärna motsvarande vår fysiska, är i obruten verksamhet, då däremot vår under drömmen är till hälften bortkopplad. Det vi minns efter uppvaknandet är endast dimmiga och oklara reminiscenser, nedförda från astralvärlden till den slumrande hjärnan. Vår föreställning om denna värld blir därför, att den är framställd av vår fantasi. Så är det inte. Vi får inte föreställa oss att den är överklig, den har samma realitet som varje ting i universum, den är annorlunda uppbyggd och förefaller oss därför överklig.

Vi har mycket att lära av våra drömmar om de lagar, som råder i astralvärlden. Vi lär känna oberoendet av tid och rum. Själen förflyttar sig tidlöst till varje önskad plats, bygger upp omkring sig det den vill omge sig med, och föremålen kvarstår så länge man så önskar.

Så länge den avlidna ännu är obekant med de möjligheter som står honom till buds, lever han kvar i det invanda levnadssättet från den fysiska världen. Kanske först så småningom går det upp för honom att nya lagar nu råder, att han kan begagna nya färdigheter vidgande hans lycka och glädje. Därför är det gott för oss att redan nu, medan vi lever på jorden från drömlivet hämta ut den erfarenhet om astralvärlden, som bjuds oss.

De avlidnas möte med oss vid seanser.

Vid seanser för att nå kontakt med avlidna kommer ofta ett stort antal människor samman av högst olika kvalitet. Det kan vara nyfikenhet, som lockar eller behov av att bli övertygad. Många har djup tro på sanningen i dödens hemlighet och dess möjligheter att avslöjas och förstås av oss. Vibrationerna vid dessa möten dras ner av dem som icke förts dit av tillräckligt höga ideal. Alla har kännning av detta.

I astralvärlden uppstår lätt kaos, när de nedstigande andarna vill nå kontakt med sina närmaste från dagar, som inte ligger långt borta i tiden. Dessa själar har inte hunnit lära det som måste läras för ett riktigt möte med jordevarelsen. Ävlan och strid kan uppstå om förtursrätt och bättre förtjänst för företräde i kön. Sådana strider inverkar menligt på de budskap som framföres, sedan kontakt upprättats. Dessa själar har ännu kvar mycket av jordisk överkänslighet, det de framför kan bli uppblandat med sådant som den egna fantasien skapat. Ivern att hinna säga, eller rättare framföra mesta möjliga förningar det kvalitativa värdet av det meddelade.

När så en stor skara väntande mottagare alla längtar efter att få höra sina egna anhörigas budskap, ger iver nervösa följder, som sänker vibrationerna. Det framförda får inte tagas emot som andliga sanningar. Allt måste bedömas efter den nedstigande själens rätta förhållande till de världar, som är nya för honom. Han känner också till ett alltför begränsat område för att värdet av hans budskap skall vara fullgott.

Av det sagda framgår att det är av yttersta vikt för dem som har till uppgift att förmedla dessa kontakter, att noga förbereda varje besökare vid en seans på de krav som måste ställas på honom. Den ansvarslöse, eller låt oss säga den om förhållandet okunnige, har möjlighet att menligt inverka på resultatet av sammankomsten. Tystnad skall råda i seansrummet även före seansens början, ty ljud stör vibrationerna. Det är andakt besökaren deltar i, detta må han lära förstå.

Om nu det mottagande mediet bringas i kontakt med de världar som ligger över astralvärlden, sker något väsentligt. Vad som därifrån framföres har icke värde med hänsyn till lägre jordiska behovs tillfredsställande. Det är deras uppgift på dessa höga plan att lära människan att vad som gäller det grovt materiella skall hon lära sig själv bemästra med sina högsta kroppars medverkan. Hon skall icke från andesidan underlättas i sitt fysiska strävande, så att den vinning hennes egen möda skänker blir fräntagen henne. Hennes ansträngningar att dagligen rätt möta det som åligger henne att utföra, är sådant som räknas henne till godo, när resultatet en gång skall värderas på andra sidan vid övergången. Allt det hon fått hjälp med blir till belastning, allt det hon rätt upp med egen kraft, blir till vinning. Därav vet dessa lägre andevarelser ingenting. Det är sådant som läres på de högre planen.

Rumsbegreppet.

Vi möter i många kosmologiska beskrivningar den tanken att dessa världar för själens utveckling efter döden, skulle utgöras av planeterna i vårt solsystem jämte solen och Zodiaken, men bör detta icke tydas så att det är fråga om något jordiskt rumsbegrepp. Själens färdas inte till någon plats. Ju högre upp vi når på de olika planen, dess mindre har begreppet "placering" med rum att göra. Det gäller där placering in i vissa egenskapers kategori. Planen är sådana egenskaper och anger olika grader av stegring mot högre mål.

Planeternas världar är förbundna med dem, så som våra andliga kroppar är förbundna med våra fysiska. Beträffande våra kroppars placering i jordens och solens kroppar se lekt.4) skiss a).

Nästa lektion fortsätter med B) Högre världar.

Elisabeth Lansenor.